

beklageligt Resultat af Hypotekbankens Oprettelse. For øvrigt skal jeg endnu kun sige, at jeg finder Kritikken over Vurderingerne ret ubeføjet. Det er min Opfattelse, der støtter sig til et ret godt Kendskab til Vurderingerne i det mindste af Landejendomme i Jylland, at vi gennemgaaende have paalidelige, dygtige og samvittighedsfulde Vurderingsmænd, som søge at udføre Hvervet paa bedste Maade. Jeg tror, det vil være vanskeligt at faa fat paa disse mere ideale Vurderingsmænd, som der er talt om, hvor skulde de komme fra, vi kunne dog ikke importere dem fra Udlandet, og skulde vi tage dem herhjemme fra, faa vi dem neppe bedre end de nuværende. Der er naturligvis brodne Kar i alle Lande, der er jo de af Vurderingsmændene, der ikke ere saa gode, som de burde være, men det samme gør sig gældende i alle Forhold. Gennemgaaende ere Vurderingerne ret upaaklagelige, ganske vist ere de i det hele noget høje, men naar det ikke medfører, at Laanene blive for høje, hvad de gennemgaaende ikke blive, er Ulykken ved, at Vurderingerne ere rundelige, ikke stør.

J. L. Hansen: Resultatet af de 3 Dages Forhandlinger kan vel siges at være det, at omtrent alle ere enige om Hypotekbankens Virksomhed som Tiendebank og Statslaanebank. Saa er der det tredie Formaal, Indkøb af Kreditforeningsobligationer og Omdannelse af dem til Hypotekbankobligationer; ogsaa det have de fleste udtalt deres Tilslutning til, fordi vi vel i det hele ere enige om, at det vil højne Kursen paa Kreditforeningsobligationerne. Der er kun enkelte Medlemmer, der have udtalt Betænkeligheder eller endog fremsat Indvendinger. Særlig har det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) haft ikke faa Betænkeligheder. Det maa nu forandre, da det ærede Medlem selv for 20 Aar siden har fremsat Forslag til en Hypotekbank. Vel siger det ærede Medlem, at det var under andre Forudsætninger og under et andet Navn. Det hed den Gang „Hypotekbank for Kongeriget Danmark“, nu hedder det „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“. Det vil dog vistnok blive vanskeligt at overbevise almindelige Mennesker om den store Forskel, som skal ligge deri, og Formaalet med den da foreslaæde Bank var da ogsaa det samme som nu, nemlig at indkøbe Kreditforeningsobligationer for derved at højne Kurserne paa dem. Saa siger det ærede 10de kongevalgte Medlem: den Gang

kunde Obligationerne ikke blive anbragte paa Udlandets Børs, det kunne de nu; men Forholdet er jo dog netop det, at vore nuværende Kreditforeningsobligationer ikke kunne blive anbragte paa det franske Marked. Endvidere fremhæver det meget ærede Medlem, at der nu er Tale om en Statsbank. Staten maa absolut have en Pligt til at staa inde for det samlede Beløb, ikke alene for de 20 Mill. Kr. Grundfond, men for hele det Beløb, som Hypotekbankobligationerne komme til at lyde paa. Men det er jo slet ikke Tilfældet, thi det er ikke Staten, der udsteder Obligationerne, Staten underskriver ikke noget, Staten forpligter sig ikke til noget, det er Hypotekbanken, som udsteder dem, og enhver, som køber et saadant Dokument, ser jo og ved altsaa, at det kun er Hypotekbanken, der er forpligtet til at betale. Staten har som saadan ingen Forpligtelse ud over; hvad den er engageret med i Banken; og at den ikke er engageret i Banken med mere end 20 Mill. Kr. fremgaar jo af Loven og af de Forhandlinger, der forud have fundet Sted. Naar der henvises til, at man overfor en Privatmand, der udsteder en Obligation, ikke alene kan holde sig til Pantet, men ogsaa til Personen, saa vil jeg dertil sige, at det er jo noget helt andet. Ja, hvis Staten, hvis Finansministeren paa Statens Vegne udstedte Hypotekbankobligationerne, saa forpligtede Staten sig, saa skulde Staten betale; men det er jo Hypotekbanken, som udsteder dem.

Saa frygtede det ærede kongevalgte Medlem ogsaa for, at Hypotekbanken vilde skade Statens Kredit; det er Hovedhensynet for det ærede Medlem. Det er selvfølgelig et meget vigtigt Hensyn, det kunne vi vist alle tiltræde; vi ville selvfølgelig allesammen være med til at opretholde Statens Kredit. Vi andre mene blot, at vi ikke skade Statens Kredit derved, at vi alene bændlægge 20 Mill. Kr. i Hypotekbanken. Men det ærede Medlem var bange for Konsekvenserne og sagde: Naar de 20 Mill. Kr. ere opbrugte, saa kommer Kravet om andre 20 Mill. Kr. Ja, vist saa; men hvis Foranstaltningen har vist sig at være heldig, hvorfor saa ikke fortsætte dermed? Og hvis den viser sig at være uheldig, naa ja, saa sige vi, Lovgivningsmagten og Staten, nej.

Der er et andet Hensyn, hvorfor jeg ogsaa ønsker Loven fremmet, og det er, at det derved kan blive lettere for Folk at optage Laan i Kreditforeningerne. Jeg mener, at det er til Gavn, at Laantagerne